

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Qvi Ad Conventvm Dioecesanum veniant. Tit. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

QVI AD CONVENTVM
Diœcesanum veniant.

TIT. II.

vbi supra.
¶ Hi autem.

AD conuētum diœcesanum Vicarius foraneus ex Concilij Prouincialis primi decreto sacerdotes omnes cogat, qui in regione sibi commissa curam animarum quouis nomine gerunt.

Capitula item & canonicos accerset; nisi quos ob eorum multitudinem non interesse Episcopus censuerit, cum ipsi & celebres & frequentes de rebus spiritualibus conuentus habeant.

Idem de aliis inferioris ordinis ministris decretum sit, qui chori officiis deuincti sunt.

Eò præterea accedant omnes, & qui beneficium ecclesiasticum obtinēt, & qui item sacris ordinibus initiati sunt; ijs tãtũ modo exceptis, quos ob ingrauescētẽ ætatem, aut ob aliam causam, hoc onere liberos & solutos esse Episcopus iusserit. Verũ quòd facilius diiudicare Episcopus possit, quos hac lege deuinctos tene ri oporteat: Vicarius diœcesanus in annũuersaria Septuagesimæ congregatione, Synodoque item diœcesana, ad eum nomina deferat Sacerdotum & clericorum totius regionis sibi concreditæ.

De quibus singulis non ambitiosè, sed sincerè, verèque referat, quam & in doctrinarum, & in virtutum disciplinis progressionem habeant.

Qui in numero adscriptus, siue ab Episcopo extra ordinem conuenire iussus, abfuerit; absentia tamen causam Vicarius cognoscat: quique sine legitima causa abfuerit; præter alias pœnas, quas Episcopi arbitrio luet, ne minus etiam quarta parte nummi aurei mulctetur.

Nec verò multa maior sit aureis nummis duobus. Atque intra hos quidem limites multam pro culpæ modo, & per sonæ ratione temperare, Vicario diœcesano liceat.

Vbi cleri numerus maior erit quàm triginta, aut regionis spatium decem millibus passuum amplius patebit; aut verò alia causa erit, quam obrem omnes in vnum locum conuenire non possint: tunc Episcopus re perspecta, causa ve co-

gnita, eiusdem regionis clerum in duos pluresve conuentus tribui dispartiri, aut capitulum canonicorũ, si quod erit, non euocari iubebit; aut aliam aliquam rationem, prout expedire viderit, iuri statuet, quæ nec tam salutare institutum omittatur, nec clero plus oneris imponatur, quàm ferre possit.

Neq; verò vnquam nisi grauißima causa, eiusdem regionis plebisque clerus (cum quasi vnum corpus sit) in multas partes distrahi, diuelli que debet.

QVI DOMI SVÆ CON-
uentum habere debent.

TIT. III.

DOmi suæ conuentum habeant, sumptusque necessarios eo nomine faciãt omnes, quibus animarum cura quouis nomine commissa est.

Vicarij item perpetui, quive aliorum vice, certo, incerto ve tempore curam animarum gerunt, conuentum impensis eorum habeant, quorum nomine animarum curationem sustinent; nisi aliter vel inter eos conuenerit, vel ab Episcopo decretum sit.

Regulares item, siue suo, siue sui ordinis nomine curam animarum gerunt, id oneris suo loco subeant, iisdem legibus deuincti quibus cæteri item parochi; nisi illis petentibus, Episcopus, prout expedire iudicauerit, in alia eiusdem loci Ecclesia, aut in alia etiam parochia congregationem illorum sumptibus haberi statuerit.

Vbi laicorum impensis curator animarum alitur, si, cum cleri eo loco cogendi tempus inciderit, nullus erit; nihilominus cogetur sumptibus laicorum: qui à Vicario diœcesano non vlla importunitate, neque vlla efflagitatione ad impensas suppeditandas incitabuntur; sed pie benigneque inducentur, propositis salutaribus vtilitatibus, quæ cum ad eorum parentes vita hæc perfunctos ex sacrarum Missarum diuinorumque officiorum celebritate dimanabunt; tum ad ipsos etiam ex concione indulgentiisque pertinebunt, quæ fidelibus concessæ sunt, qui diuinis illis officijs interfuerint.

Cc 2 Quòd